

Kommenteret høringsnotat

18. oktober 2023

Høring over forslag til Lov om visse medietjenesteudbydere bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven)

Kulturministeriet sendte den 15. august 2023 et udkast til lovforslag om visse medietjenesteudbydere bidrag til fremme af dansksproget indhold (Kulturbidragsloven) i offentlig høring.

Regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) og Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Radikale Venstre og Dansk Folkeparti har den 14. juni 2023 indgået *Mediaftale for 2023-2026: Samling om frie medier og stærkt dansk indhold*.

Lovforslaget har til hovedformål at gennemføre den del af Mediaftale for 2023-2026, der vedrører indførelsen af en pligt for visse medietjenesteudbydere til at betale et kulturbidrag til fremme af dansk kultur, herunder til produktion af danske film, serier og dokumentarprogrammer.

Høringsfristen var den 11. september 2023 kl. 12.

Ved fristens udløb var der indkommet 29 høringssvar, heraf er 2 høringssvar indkommet efter fristens udløb. Der henvises til vedlagte bilag med oversigt over indkomne høringssvar.

I det følgende redegøres for hovedbemærkningerne i de modtagne høringssvar og Kulturministeriets kommentarer hertil. Hvor høringssvarene berører de samme temaer og pointer, er disse gengivet i overordnet form med samlet henvisning til de relevante høringssvar. Forslag, der falder uden for lovforslagets rammer og formål, er ikke behandlet i nærværende notat. Forslag til sproglige forbedringer eller lignende er ikke medtaget.

Danske Biografer, Danske Dramatikere, Nordisk Film og Producentforeningen bakker op om lovforslaget.

Apple og Dansk Erhverv støtter intentionen med lovforslaget og anfører, at den foreslåede model er bedre end den tidligere regerings foreslåede model og rammer tættere på branchens efterspørgsel.

Netflix, SF Anytime, Det Danske Filminstitut (DFI), TV 2 Danmark A/S, Motion Picture Association (MPA), Danske Medier og Warner Bros. Discovery støtter regeringens intention om at sikre investeringer i produktionen af dansk kultur fremadrettet, men er forbeholdne over for den i lovforslaget foreslåede ordning.

Forbrugerombudsmanden, Gramex og Rigsrevisionen har ingen bemærkninger til lovforslaget.

1. Generelle bemærkninger

Prime Video Denmark, Danske Biografer og Nordisk Film påpeger, at der har været og fortsat er en krise i den danske filmindustri grundet rettighedskonflikten i 2022 og stigende produktionsomkostninger. Danske Biografer og Nordisk Film bemærker, at timingen for lovforslaget er problematisk, idet der er behov for, at provenuet kan udmøntes hurtigere end i 2025. Prime Video Denmark bemærker, at timingen for lovforslaget er problematisk, idet det bidrager til at gøre det mere attraktivt at investere i andre nordiske lande.

Danske Dramatikere og TvMF anfører, at der er behov for at klargøre i loven, at den er målrettet streamingtjenesterne og ikke rettighedshaverne, i tråd med det, der er beskrevet i medieforliget side 4.

Animation Denmark, Danske Mediedistributører, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Nuuday påpeger samlet set, at det er vigtigt, at kulturbidragsordningen er i overensstemmelse med EU-retten, herunder principperne om proportionalitet og ikke-diskrimination, og med OECD-aftalen om beskatning af den digitale økonomi samt, at medietjenesteudbydere ikke underlægges dobbeltbeskatning i det omfang, udbydere omfattes af digitale omsætningskatter eller lignende tiltag.

Netflix, Viaplay og Warner Bros. Discovery vurderer, at ordningen er i strid med EU-retten på en række punkter.

Netflix og Viaplay anfører, at ordningen vurderes at være i strid med OECD-aftalen, og Netflix anfører videre, at ordningen potentielt strider mod nogle ikke nærmere angivne dobbeltbeskatningstraktater, som Danmark har indgået.

Kulturministeriets bemærkninger:

Kulturministeriet fremhæver, at forligspartierne fra Medieaftale 2023-2026 af juni 2023 er enige om, at produktionen af dansk indhold skal styrkes. Danskerne skal også frem over have mulighed for at møde originale danske film, serier og dokumentarer af høj kvalitet. Derfor skal streamingtjenesternes engagement i dansk indholdsproduktion styrkes ved at sikre, at alle streamingtjenester på det danske marked bidrager til bæredygtigheden af det danske kreative økosystem.

Det bemærkes også, at kulturbidragsordningen har til hensigt at sikre, at streamingtjenesteudbydere bidrager mere til produktionen af danske film, serier og dokumentarprogrammer. Forligspartierne understreger i Medieaftalen fra juni 2023, at bidrags-elementet er målrettet streamingtjenesterne og ikke rettighedshaverne. Kulturministeriet bemærker i forlængelse heraf, at det ikke er intentionen med ordningen, at udbydere skal unddrage sig bidragspligten ved de facto blot at overvælde bidragspligten på deres aftaleparter, herunder rettighedshaverne. Kulturministeriet fremhæver i den forbindelse, at Ophavsretslicensnævnet er kompetente til at påse denne type aftalemæssige uenigheder mellem rettighedshaverne og streamingtjenesterne.

Regeringen og forligskredsen har i Mediaaftalen fra juni 2023 taget forbehold for, at ordningen kan godkendes inden for rammerne af EU-retten, herunder EU-direktivet om audiovisuelle medietjenester (AVMS-direktivet) og statsstøttereglerne samt OECD-aftalen om beskatning af den digitale økonomi.

Ordningen implementerer AVMS-direktivets artikel 13, stk. 2. Kulturministeriet vurderer på det foreliggende grundlag, at den foreslåede ordning overholder de rammer og krav, herunder til proportionalitet og ikke-diskrimination, der følger af AVMS-direktivet og samtidig respekterer de frie bevægeligheder, der følger af EU's indre marked, jf. Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, og statsstøtteren i øvrigt.

Kulturministeriet bemærker, at regeringen på vegne af Danmark har tilsluttet sig OECD-aftalen om beskatning af den digitale økonomi af 8. oktober 2021, hvoraf det bl.a. fremgår, at den multilaterale konvention, som forhandles på baggrund af OECD-aftalen, vil indeholde en forpligtelse for alle deltagende jurisdiktioner til at fjerne og ikke senere indføre digitale omsætningsskatter eller lignende relevante tiltag. Endvidere har Danmark med OECD-aftalen forpligtet sig til ikke at pålægge sådanne digitale omsætningsskatter mv. frem til 31. december 2023, som med den opfølgende erklæring af 11. juli 2023 kan forlænges frem til 31. december 2025. Det foreslåede kulturbidrag vurderes umiddelbart ikke at være i strid med OECD-aftalen eller de intentioner, som den fastlægger i forhold til forhandlingerne af den multilaterale konvention. Den multilaterale konvention foreligger dog ikke i endelig form endnu, hvorfor forpligtelsens præcise ordlyd og rækkevidde endnu ikke er endeligt fastlagt. Forligspartierne er derfor enige om at følge OECD-aftalen og forpligtelsen i den multilaterale konvention og i givet fald tilpasse lovforslaget om kulturbidraget i lyset heraf. Samtidig vil Danmark fortsat overholde sine øvrige internationale forpligtelser, herunder danske dobbeltbeskatningsoverenskomster, der generelt kun omfatter direkte skatter.

Bemærkningerne giver ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

2. Lovens anvendelsesområde – Omfattede medietjenesteudbydere

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vurderer, at der er en generel risiko for forvridding af konkurrencen mellem medietjenesteudbydere, når nogle medietjenesteudbydere er undtaget (helt eller delvist) fra at betale kulturbidrag, mens andre medietjenesteudbydere skal betale kulturbidraget. Denne risiko forøges yderligere, når de undtagne virksomheder har de bedste forudsætninger for at kunne søge Public Service-puljens midler, da der herved vil ske en de facto omfordeling af midler mellem konkurrerende medietjenesteudbydere.

2.1 TVOD-udbydere (Transactional Video On Demand)

Nordisk Film, Danske Biografer og SF Anytime, Danske Mediedistributører, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Nuuday og Producentforeningen foreslår at undtage TVOD-udbydere (Transactional Video On Demand) fra bidragspligten. Der henvises til, at AVMS-direktivet fastslår, at tjenester, der pålægges en bidragspligt, på ikke-

diskriminerende vilkår skal have mulighed for at søge støtte fra de midler, der hidrører fra kulturbidragsordningen. Det anføres videre, at hverken f.eks. Blockbuster eller andre af de TVOD-tjenester, der udbydes af danske mediedistributører, på noget tidspunkt har været engageret i produktion eller finansiering af indhold, og at de dermed reelt er afskåret fra at søge støtte fra kulturbidragsordningen med mindre, de ændrer deres forretningsgrundlag.

Kulturministeriets bemærkninger:

Det er Kulturministeriets vurdering, at det vil være diskriminerende i AVMS-direktivets forstand at gøre forskel på on demand-medietjenesteudbydere ud fra den forretningsmodel, de driver deres tjeneste efter, dvs. f.eks. at gøre forskel på on demand-medietjenesteudbydere afhængigt af, om de udbyder deres tjeneste som Subscription VOD eller Transactional VOD. Det følger videre af AMVS-direktivets præambelbetragtning 36, at medietjenesteudbydere, der er forpligtet til at bidrage til en kulturbidragsordning i en medlemsstat, bør kunne drage fordel af den støtte, der er tilgængelig under de respektive støtteordninger på ikke-diskriminerende vis. Det følger blandt andet af lovforslagets almindelige bemærkninger s. 9 sidste afsnit, at det vil være muligt for de medietjenesteudbydere, der bliver omfattet af den foreslåede pligt til at betale et kulturbidrag, at søge om støtte til produktionen af nyt dansksproget audiovisuelt indhold under de støtteordninger, der finansieres af provenuet fra kulturbidragsordningen. Det præciseres i lovudkastet, at der hermed menes de medietjenesteudbydere, der omfattes af og overholder deres pligter efter loven og regler udstedt i medfør heraf. Dette gælder igen uden skelen til den anvendte forretningsmodel for tjenesterne. Det vil være op til den enkelte virksomhed at beslutte, om den vil producere indhold, der kan støttes under kulturbidragsordningen, og dermed gøre brug heraf.

Bemærkningerne giver herudover ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

2.2 Medie- og tv-distributører

Danske Mediedistributører, Dansk Erhverv, Forenede Danske Antenneanlæg og Nuuday ønsker fastlagt, at distributørerne af tv-pakker og de brugerejede antenneanlæg ikke skal være medietjenesteudbydere omfattet af bidragspligten. Det ønskes præciseret, at dette skal gælde, uanset om distributørerne anses for at have redaktionelt ansvar for deres platforme i lovforslagets forstand, jf. § 3, nr. 3, eller om distributørernes catch up-, start forfra og arkiv-services anses for at være en on demand-tjeneste i medfør af lovforslagets § 3, nr. 2.

TV 2 mener, at lovbemærkningerne angående catch-up eller start forfra-services er formuleret, så der er uklarhed om, hvorvidt visse af de digitale services, tv-distributørerne udbyder i tilknytning til lineære tv-kanaler (Start Forfra, Sidste Døgn, Sidste Uge etc.), er tiltænkt at skulle anses som on demand-audiovisuelle medietjenester med den konsekvens, at omsætning hidrørende fra disse tjenester skal anses som bidragspligtig omsætning. TV 2 antager, at dette ikke kan have været meningen, idet de anfører, at digitale tjenester udbydes af tv-distributørerne og ikke af de medietjenesteudbydere, der udbyder de lineære tv-kanaler, som de digitale tjenester

knyttes til. Tv-distributørens digitale tjenester opfylder dermed ikke lovforslagets definition af en on demand-audiovisuel medietjeneste, og følgelig bør omsætning hidrørende fra disse tjenester (tv-distributørernes omsætning såvel som de rettighedsbetalinger, medietjenesteudbyderne modtager fra tv-distributørerne for deres anvendelse af digitale tjenester på de lineære tv-kanaler) ikke være underlagt kulturbidragspligt. TV 2 opfordrer til, at lovbemærkningerne præciseres på dette punkt.

Danske Mediedistributører, Dansk Erhverv, Nuuday og TV 2 anfører i forlængelse heraf, at vurderingen af, om indholdet gennem disse services gøres tilgængeligt i ”nær tilknytning” til det lineære udsendelsestidspunkt bør følge den mangeårige branchestandard for tv-distribution og måling af seertal, hvilket vil betyde, at lineært indhold, der er tilgængeligt i op til 7 dage efter udsendelsen, anses for at være tilgængeliggjort i nær tilknytning til udsendelsen.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen efterspørger også, at ”nær tilknytning” præciseres nærmere, men anbefaler at det præciseres således, at det kun omfatter en meget kort periode i forbindelse med visning på tv-kanaler. Det modsatte – f.eks. en definition af ”nær tilknytning” til som op til 7 dage efter udsendelsen – anføres at kunne medføre en skævridding af konkurrencen, da det kan medføre, at en relativt stor del af nogle aktørers omsætning undtages fra deres bidragspligtige omsætning, selvom det ikke kan udelukkes, at forbrugerne udelukkende ser indholdet forskudt igennem en streamingtjeneste.

Kulturministeriets bemærkninger:

EU-Kommissionen opfordrede i forbindelse med den tidligere regerings forslag til lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansksproget indhold (Kulturbidragsloven) til, at Kulturministeriet præciserede, hvorvidt catch up-tjenester var omfattet af ordningen. Kommissionens opfordring er afspejlet i det foreliggende forslag til lov om visse medietjenesteudbyderes bidrag til fremme af dansk kultur (Kulturbidragsloven), idet det bemærkes, at lovforslagets definitioner i så vidt muligt omfang er lagt tæt op ad AVMS-direktivets definitioner.

AVMS-direktivet definerer ikke en catch up- eller start forfra-service nærmere, herunder ift., om der er tale om en service, der udbydes af en medietjenesteudbyder med henblik på, at programmer kan modtages på et brugervalgt tidspunkt, og som derved kan sidestilles med at udbyde en on demand-audiovisuel medietjeneste. Kulturministeriet vurderer derfor, at det må bero på en konkret vurdering ud fra graden af brugervalg ift. det tidspunkt, brugeren kan se det tidligere lineært udsendte program på, hvornår en catch up- eller start forfra-services må betragtes som en on demand-audiovisuel medietjeneste, og dermed om indtjening hidrørende fra denne service er omfattet af den bidragspligtige omsætning. Det vurderes umiddelbart, at indtægt hidrørende fra en catch up- eller start forfra-service, hvor brugeren alene kan starte programmet forfra inden for programmets sendetid eller i nær sammenhæng med programmets placering i tv-sendepladen, ikke vil være omfattet af den bidragspligtige omsætning, idet servicen reelt ikke giver mulighed for at se programmet på et brugervalgt tidspunkt.

Med henblik på at sikre klarhed over den tidsmæssige afgrænsning ift. formuleringen "nær sammenhæng" vurderer Kulturministeriet, at der med fordel kan skeles til anerkendte branchestandarder. Det vurderes således hensigtsmæssigt, at det præciseres i lovudkastets bemærkninger, at branchestandarden foreslået af Danske Mediedistributører, Dansk Erhverv, Nuuday og TV 2 vil kunne indgå i vurderingen af, om en konkret catch up- eller start forfra-service er gjort tilgængelig i "nær sammenhæng" med det lineære udsendelsestidspunkt. Overholdelse af en sådan branchestandard vil således efter Kulturministeriets opfattelse kunne medføre, at servicen må anses for at gøre programmet tilgængeligt i nær sammenhæng med programmets placering i sendefladen.

Lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.1.2. samt de specielle bemærkninger til § 3, nr. 4, vil blive præciseret i overensstemmelse hermed.

2.3 Lineære medietjenesteudbydere

Netflix foreslår, at lovens anvendelsesområde i § 2 udvides til også at omfatte medietjenesteudbydere, der driver lineær programvirksomhed, for at undgå diskrimination i strid med AVMS-direktivet artikel 13, stk. 2.

Kulturministeriets bemærkninger:

Hensigten med den i lovforslaget foreslåede kulturbidragsordning er at pålægge en bidragspligt på on demand-medietjenesteudbydere, da det vurderes, at on demand-medietjenesteudbydere samlet set bør bidrage mere til produktionen af nyt dansk sprog indhold.

Det samme hensyn gør sig ikke gældende for udbydere af de lineære medietjenester. De kommercielle udbydere af lineære medietjenester i Danmark, opererer på et marked domineret af statsejede (TV 2) eller statsfinansierede (DR) aktører, der til sammen har 81 pct. af de lineære marked. Public service indhold er i sig selv undtaget fra kulturbidraget, og det vil således yderligere udfordre de kommercielle aktører, hvis disse blev underlagt en forpligtelse til at betale kulturbidrag.

Kulturministeriets undersøgelser viser desuden, at de lineære tjenester allerede i dag foretager betydelige investeringer i danskproduceret indhold, og det vurderes derfor ikke proportionalt at underlægge disse udbydere kulturbidragsforpligtelsen, idet det ikke er nødvendigt for at opnå det ønskede resultat – at de lineære tjenester investerer i dansk indhold.

Som følge af det ovenstående er de lineære udbydere ikke omfattet af lovforslaget. Det er Kulturministeriets umiddelbare vurdering, at det er i overensstemmelse med AVMS-direktivet at udelade udbydere af de lineære medietjenester fra kulturbidragspligten på denne baggrund.

Bemærkningerne giver ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

2.4 Udbydere fra tredjelande

Danske Dramatikere, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Producentforeningen, TvMF, TV 2 og Viaplay anfører, at lovens anvendelsesområde i § 2 bør udvides til også at omfatte medietjenesteudbydere, der er etableret i lande uden for EU's medlemsstater, idet den foreslåede afgrænsning vil føre til ulige konkurrencevilkår ift. udbydere af on-demand audiovisuelle medietjenester målrettet et dansk publikum, der er etableret i lande, der ikke er medlem af EU, f.eks. Storbritannien. Samtidig kan afgrænsning føre til, at medietjenester søger mod lande, der ikke er medlem af EU.

Dansk Erhverv og TV 2 anfører desuden, at de faktorer, der fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, der lægges til grund for vurderingen af, hvornår en medietjenesteudbyder udbyder en medietjeneste, der er målrettet et publikum i Danmark, muligvis vil kunne omgås. De foreslår, at faktorerne suppleres med et opsamlingskriterium, der f.eks. baseres på størrelsen af tjenestens bruttoindtægter i Danmark eller antallet af abonnenter i Danmark. Det sikrer, at medietjenesteudbydere med reel aktivitet i Danmark, omfattes af loven, uanset hvorvidt de faktorer, der nævnes i nærværende lovforslag, vurderes opfyldt.

Kulturministeriets bemærkninger:

Den foreslåede kulturbidragsordning er bygget op over AVMS-direktivet, der samordner visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester, og er hjemlet i direktivets artikel 13, stk. 2. AVMS-direktivet regulerer ikke forholdet til medietjenesteudbydere etableret i lande uden for EU. Den foreslåede ændring vil kræve en grundig afdækning af rammerne, udfordringerne og mulighederne for at forpligte 3. landsvirksomheder til at følge dansk ret på dette område. Et sådan afdækningsarbejde ligger uden for rammerne af nærværende lovforslag, men Kulturministeriet vil følge udviklingen i tilstedeværelsen af 3. landsvirksomheder på det danske on demand streamingmarked.

De faktorer, der opremses i de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, stk. 2, som indikatorer for, at en on demand-audiovisuel medietjeneste er målrettet et dansk publikum, følger af AVMS-direktivets præambelbetragtning nr. 38, hvor det anføres som indikatorer, en medlemsstat bør henholde sig til. Herudover fremgår det af bemærkningerne, at opremsningen i bemærkningerne ikke er udtømmende, og at andre faktorer således kan have betydning for vurderingen. Kulturministeriet vurderer umiddelbart, at det vil være uhensigtsmæssigt at tilføje en formodende indikator baseret på tjenestens bruttoindtægt eller antal abonnenter, da det afgørende for vurderingen ligger i, hvorvidt tjenesten er målrettet et dansk publikum og ikke i hvilken grad, tjenesten har vundet indpas på det danske marked. Da de i bemærkningerne opremsede faktorer ikke er udtømmende, er der mulighed for at lægge vægt på bruttoindtægt eller antal abonnenter i de tilfælde, hvor dette vil være relevant.

Bemærkningerne giver ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

2.5 Bagatelgrænsen

Apple anfører ift. bagatelgrænsen på 15 mio. DKK, at denne bør være højere og kun opgøres ift. omsætning i Danmark samt evt. suppleres af en "ramp up" periode for nye streamingtjenester, således at udbyderne gives bedre mulighed for at etablere

sig på det danske marked, inden de omfattes af kulturbidragets økonomiske forpligtelser.

Producentforeningen tillægger det afgørende betydning, at fsva. tærskelværdierne, bør der fastsættes en klar, objektiv beregning af antal streamingbrugere, idet der generelt mangler transparens på streamingområdet med hensyn til antal brugere, visninger osv.

Producentforeningen finder det ikke tilstrækkeligt klart, om tærskelværdien på 15 mio. kr. relaterer sig til samlet omsætning eller omsætning i Danmark.

MPA ser positivt på, at medietjenesteudbydere med lav omsætning og et lille publikum undtages fra lovens anvendelsesområde. MPA ser dog også gerne, at muligheden i AVMS-direktivets artikel 13, stk. 6, hvorefter medlemsstaterne kan gøre undtagelse fra de krav, der pålægges efter pba. bl.a. artikel 13, stk. 2, hvor en bidragsforpligtelse vil være upraktisk eller ubegrundet i betragtning af arten af eller emnet for de audiovisuelle medietjenester, udnyttes mhp. at undtage medietjenesteudbydere, der udbyder særligt tematiseret indhold.

Danske Medier anfører de, at bagatelgrænsen på de foreslåede 15 mio. kr. nødvendigvis kun bør relateres til tjenester med billedprogrammer som hovedformål og ikke andre typer medier, der i deres produktportefølje inkluderer lyd- og videotjenester.

Kulturministeriets bemærkninger:

Det følger af AVMS-direktivets artikel 13, stk. 6, at forpligtelser, der pålægges medietjenesteudbydere pba. direktivets artikel 13, stk. 2, der hjemler muligheden for at indføre en kulturbidragsordning, ikke finder anvendelse på medietjenesteudbydere med en lav omsætning eller en lille målgruppe.

Den nærmere definition af disse begreber er fastsat i Europa-Kommissionens Retningslinjer, i medfør af AVMS-direktivets artikel 13, stk. 7, for beregningen af andelen af europæiske programmer i on demand-kataloger og for definitionen af et lille publikum og en lav omsætning (2020/C 223/03), afsnit III.3, der henviser til Europa-Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder. Det følger heraf, at virksomheder, der falder under samme omsætningstærskel som mikrovirksomheder, dvs. virksomheder med en samlet årlig omsætning på højst 2 mio. EUR (svarende til 15 mio. DKK), når omsætningen fra partnervirksomheder eller tilknyttede virksomheder også tages i betragtning, bør undtages fra den foreslåede bidragspligt, med mindre det er nødvendigt og rimeligt ud fra et proportionalitetshensyn at disse virksomheder omfattes. Kulturministeriet vurderer, at det hverken er nødvendigt eller rimeligt ud fra et proportionalitetshensyn, at disse virksomheder omfattes.

Det følger desuden af henstillingen 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, hvordan de data, der anvendes ved beregningen af beløbstørrelser, fastlægges. Hvis der er tale om en uafhængig

virksomhed, fastsættes dataene udelukkende på grundlag af denne virksomheds regnskaber. Hvis der er tale om en virksomhed, der har partnervirksomheder eller tilknyttede virksomheder, fastsættes dataene på grundlag af virksomhedens regnskaber og andre data eller – såfremt sådanne foreligger – virksomhedens konsoliderede regnskab eller de konsoliderede regnskaber, hvori virksomheden indgår ved konsolidering.

Henstillingen ses ikke at forholde sig til, om tærskelværdien på 2 mio. EUR relaterer sig til samlet omsætning eller national eller anden geografisk afgrænset omsætning. Der er på den baggrund ikke holdepunkter for at antage, at tærskelværdien på 2 mio. EUR skulle være afgrænset til kun at omfatte national omsætning, hvorfor det i lovforslaget må lægges til grund, at tærskelværdien på 15 mio. kr. i § 2, stk. 3, skal opgøres som den samlede omsætning for den omfattede virksomhed samt eventuelle partnervirksomheder eller tilknyttede virksomheder.

Undtagelsen i lovens § 2, stk. 3, for medietjenesteudbydere, der har en årlig omsætning på under 15 mio. kr., er kun relevant, såfremt medietjenesteudbyderen ellers ville have været omfattet af loven.

Det er hensigten med den foreslåede bagatelgrænse, at mindre virksomheder og virksomheder med begrænset tilstedeværelse på det danske marked ikke rammes unødigt hårdt af kulturbidragsordningen, og at nye aktører ikke hindres adgang til markedet. Der vurderes ikke at være anført særlige hensyn i forhold til, at det vil være upraktisk eller ubegrundet i betragtning af arten af eller emnet for de audiovisuelle medietjenester, der taler for at bagatelgrænsen bør udvides ud over de foreslåede tærskelværdier, jf. AVMS-direktivets artikel 13, stk. 6.

Bemærkningerne giver ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

2.6 Øvrige bemærkninger

Danske Medier påpeger, at de tekstbaserede danske medievirksomheder i forskellig grad arbejder med audiovisuelle tiltag, og at sådanne accessoriske add-ons nødvendigvis ikke må føre til, at de omfattes af loven. På den baggrund ønsker de, at loven afgrænses således, at den kun omfatter streamingtjenester.

Viaplay ønsker præciseret, i hvilken udstrækning tjenesten TV 2 Play vil være omfattet af kulturbidragsordningen og herunder, hvorvidt TV 2 Danmark A/S' samlede programflade vil indgå i opgørelsen af den bidragspligtige omsætning.

Kulturministeriets bemærkninger:

Louvforslaget finder som udgangspunkt anvendelse på on demand-audiovisuelle medietjenester. Ifølge lovforslagets § 3, nr. 1, er en audiovisuel medietjeneste defineret som "en tjeneste, hvor hovedformålet med tjenesten eller en del af denne, der kan adskilles herfra, er at udbyde informerende, underholdende eller oplysende billedprogrammer til almenheden via elektroniske kommunikationsnet som defineret i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester." Definitionen har ophæng i AVMS-direktivets artikel 1, stk. 1, litra a, og skal fortolkes i overensstemmelse hermed. Det er

Kulturministeriets vurdering, at de tekstbaserede danske medievirksomheders tjenester, der tilbyder audiovisuelle tiltag som en del af deres samlede tilbud til forbrugeren, kan falde uden for denne definition, såfremt det ikke er hovedformålet med tjenesten eller en del af denne, der kan adskilles herfra, at udbyde disse audiovisuelle tiltag.

TV 2 Play vil være omfattet af kulturbidragsordningen fsva. den del af omsætningen, der stammer fra TV 2's kommercielle kanaler og indhold fra disse. Omsætning, der kan henføres til salg af hovedkanalen og dertilhørende indhold vil være undtaget som en del af den generelle undtagelse af Public Service-tjenester, jf. lovens § 2, stk. 4.

Bemærkningerne giver ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

3. Kulturbidragsmodellen

Netflix, Prime Video, MPA, SF Anytime, Animation Denmark, Dansk Industri, Forenede Danske Antenneanlæg, Viaplay og Warner Bros. Discovery opfordrer til, at bidragssatserne gentænkes, da de ikke mener, at de er proportionale som krævet i AVMS-direktivet. Det anføres samlet set, at satserne på enten i alt 5 pct. i bidrag eller 7 pct. i bidrag og investering vil være blandt de højeste i EU, at modellen er uhensigtsmæssig ift. at skabe incitament til at investere, og at støtte til dansk indhold kan opnås på en mindre indgribende måde. Det anføres videre, at den vil medføre til højere forbrugerpriser, mindre udvalg på tjenesterne, færre investeringer i nyt indhold og i yderste konsekvens, at tjenesteudbydere trækker sig fra det danske marked. Animation Denmark foreslår i forlængelse heraf, at modellen bør laves om til at indebære et bidrag på 2 pct. og en investeringspligt på 2 pct. eller alternativt alene en investeringspligt på 5 pct.

Animation Denmark anfører, at lovforslagets sammenligning med ordninger i andre lande i de almindelige bemærkninger s. 20 og tabel 1 i de almindelige bemærkninger pkt. 2.2 ikke er retvisende, og finder det desuden bekymrende, at lovforslagets provenuestimater er angivet med ”betydelig usikkerhed” og opfordrer til, at satserne revurderes ud fra nye provenuberegninger.

Danske Medier anerkender den politiske intention bag medieaftalen om at understøtte dansksproget medieindhold, og udtrykker forståelse for aftalepartiernes ambition om at sikre, at medietjenesteudbydere bidrager til den fortsatte produktion af dansksproget indhold. Danske Medier mener dog principielt, at skat på medier er skat på den demokratiske samtale, og kan derfor ikke støtte, at kulturbidraget skal finansieres af medievirksomheders omsætning.

Apple, Danske Medier og TV 2 ser positivt på de differentierede satser og muligheden for at opnå rabat via investeringer. Apple foreslår, at rabatten gøres højere for små og nye streamingtjenester, f.eks. ved at sætte en lavere bidragsprocent for udbydere med årlig omsætning i Danmark under 30 mio. DKK eller alternativt gøre det muligt at opnå en proportional rabat ift. tillægsbidraget, hvis udbyderen investerer 0-5 pct. af omsætningen i dansk indhold. Viaplay og Warner Bros. Discovery

foreslår, at der indføres en lignende proportional rabat ift. tillægsbidraget eller ift. det samlede bidrag for udbydere uanset størrelse.

Apple foreslår derudover, at der indføres differentierede satser for TVOD- og SVOD-tjenester. Formålet hermed skal være at TVOD-tjenester pålægges en lavere bidragssats for at tage hensyn til, at der er tale om en forretningsmodel, der er på vej tilbage, og som er mere sårbar overfor bidraget, bl.a. grundet udsvingene i den periodemæssige indkomst.

Kulturministeriets bemærkninger:

Den valgte model og satserne for kulturbidragsordningen er fastsat som en del af Mediaaftalen for 2023-2026 fra juni 2023. Modellen er således et udtryk for en balancering af 1) et ønske om, at on demand-streamingtjenester bidrager til dansk indholdsproduktion og 2) at der tages hensyn til de tjenesteudbydere, der af egen drift investerer i dansk indhold.

Provenuberegningerne er opgjort med betydelig usikkerhed idet, der ikke er indblik i omsætning og investeringer for flere af de væsentlige tjenester, der vil blive omfattet af ordningen. Provenuberegningerne er derfor foretaget på baggrund af et skønnet omsætningsgrundlag i Danmark baseret på tal fra Wilke og Ampere.

Fsva. hensynet til små og nye streamingtjenester, så indeholder kulturbidraget allerede en bagatelgrænse for medietjenesteudbydere, der har en årlig omsætning på under 15 mio. kr., eller har et lille publikum på under 1 pct. af det samlede antal brugere af on demand-audiovisuelle medietjenester på det danske marked, jf. § 2, stk. 3. Bagatelgrænsen skal bevirke, at disse mindre virksomheder og virksomheder med begrænset tilstedeværelse på det danske marked ikke rammes unødigt hårdt, og at nye aktører ikke hindres adgang til markedet.

Som det fremgår under 2.1 i indeværende notat, så vil det efter Kulturministeriets vurdering være diskriminerende i AVMS-direktivets forstand at gøre forskel på on demand-medietjenesteudbydere ud fra den forretningsmodel, de driver deres tjeneste efter. Det vurderes således ikke muligt, at indføre differentierede satser for TVOD- og SVOD-tjenester.

Bemærkningerne giver ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

4. Investeringer i nyt, dansk indhold

4.1 Definition af investeringer i nyt, dansk indhold

Producentforeningen ser med stor tilfredshed på, at streamingtjenesternes investeringer skal ske i *nyt* dansk indhold, men finder det nødvendigt med en mere præcis definition af, hvad der kan anses for at være fradragsberettigede investeringer som støtter op om mediaaftalens og lovens ønske om investeringer i nyudviklede og originale tv-formater, film og tv-serier. Producentforeningen ønsker, at også streamingtjenesternes investeringer i udviklingsaftaler med de uafhængige producenter kan medregnes som investeringer i nyt dansk indhold.

DFI og Producentforeningen foreslår, at de kriterier, der gælder for de eksisterende filmstøtteordninger samt Public Service-Puljen ift., hvad der kan karakteriseres som dansk indhold, også bør anvendes ift., hvad der i lovens defineres som investeringer i dansk indhold. Producentforeningen mener således, at det er økonomisk urimeligt, at en streamingtjeneste kan opnå investeringsfradrag for en audiovisuel produktion, der ikke kan søges filmstøtte til. DFI anfører desuden, at støttekriteriet om samarbejde med et uafhængigt produktionsselskab også bør afspejles i kriterierne for, at der er investeret i dansk indhold.

DFI er imod at begrebet dansk indhold omfatter reality, idet de mener, at dette falder uden for forligspartiernes intentioner om, at der skal fremmes investeringer i dansk produceret kvalitetsindhold. Danske Biografer og Nordisk Film ønsker en bred definition af kvalificerede investeringer i dansk indhold, der kan omfatte nye danske dokumentarprogrammer. Både Danske Biografer, Nordisk Film og DFI anfører, at investeringer i versioneringer af udenlandske formater, ikke bør anses som en investering i dansk indhold.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, MPA, Prime Video og Producentforeningen anfører, at ordet ”nyt” i nyt dansk indhold ikke er tilstrækkeligt defineret, og at det er uklart, hvornår investeringen ikke længere betragtes som ny. Prime Video anbefaler, at der sættes et skæringstidspunkt på, hvornår investeringen ikke længere anses som ny, således at f.eks. investeringer i indhold, der er produceret op til fem år tidligere, anses som værende en investering i nyt dansk indhold.

Animation Denmark, Netflix og Prime Video ønsker, at køb af allerede eksisterende indhold (f.eks. ved køb af produktionsselskabers såkaldte bagkataloger) kan tælles med som investeringer i nyt dansk indhold, da investeringerne i sidste ende honorerer rettighedshaverne for den risiko de i sin tid løb ved at foretage investeringen.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen påpeger, at det vil kunne give en betydelig skævvridning af konkurrencen, hvis udmøntet støtte fra Public Service-Puljen eller filmstøtteordningerne indgår i medietjenesteudbydernes investeringsniveau. Modtagere af støtten vil derved skulle investere en mindre del af deres omsætning i nyt dansk indhold for at undgå at blive omfattet af tillægsbidraget, sammenlignet med medietjenesteudbydere, som ikke modtager støtten.

Prime Video og MPA understreger vigtigheden af fleksibiliteten i, hvad der kan tælles med som nyt dansk indhold, og påpeger, at investeringer i alle typer lokalt indhold og investeringer i f.eks. marketing og location-omkostninger skal kunne tælles med som investeringer i nyt dansk indhold. Producentforeningen ønsker det præciseret, at administrations- og distributionsomkostninger i forbindelse med investeringer/rettighedserhvervelser ikke skal kunne medregnes som investeringer i dansk indhold.

Netflix og MPA mener, at der alene bør stilles et krav om, at dansk indhold udgør producerede film, serie eller dokumentar på 75 pct. dansk sprog, og at de øvrige kriterier er i strid med AVMS-direktivets artikel 13, stk. 2, og EU’s regler for det indre

marked. Viaplay mener, at definitionen af dansk indhold som sådan reelt udelukker andet europæisk indhold for at kunne tælles med i investeringerne, hvilket er i strid med AVMS-direktivet.

Kulturministeriets bemærkninger:

Kulturbidragsordningen har til formål at medietjenesteudbydere yder et bidrag til fremme af dansk audiovisuelt indhold, herunder til produktion af nye danske film, serier og dokumentarprogrammer. Med kravet om, at der skal være tale om investeringer i nye danske, film, serier og dokumentarer, sikres netop produktion af nyt kvalitetsindhold.

Den foreslåede investeringsmulighed skal understøtte anvendelsen af de investerings- og produktionsfinansieringsmodeller, der anvendes mellem medietjenesteudbydere og produktionsselskaber mv. i dag, ligesom den også skal kunne rumme udviklingen af nye investerings- og produktionsfinansieringsmodeller fremadrettet. De investeringer, der skal kunne medregnes, afgrænses således bredt til at omfatte alle typer investeringer i produktion og samproduktion af nyt dansk indhold, hvilket blandt andet kan omfatte direkte investeringer f.eks. i form af produktion, samproduktion og erhvervelse af rettigheder til film, serier eller dokumentarprogrammer.

Det følger af de specielle bemærkninger til § 4, at investeringer i allerede eksisterende indhold ikke kan medregnes i opgørelsen af investeringer. Heri må ligge, at investeringer i produktioner, der er fuldt tilvejebragt og har affødt et endeligt og dermed eksisterende produkt, ikke kan tælles med. Kulturministeriet bemærker, at det modsætningsvist kan sluttes heraf, at produktioner, der ikke kan kategoriseres som allerede eksisterende indhold, må betragtes som nye. Dvs., at investeringer i produktioner, der foretages før produktionen er fuldt tilvejebragt og har affødt et endeligt og dermed eksisterende produkt, vil blive betragtet som investeringer i nyt indhold.

Som anført ovenfor under pkt. 1, vurderer Kulturministeriet på det foreliggende grundlag, at den foreslåede ordning overholder de rammer og krav, herunder til proportionalitet og ikke-diskrimination, der følger af AVMS-direktivet. Dette gælder også i relation til de kriterier, der indgår i definitionen af dansk indhold, der kan tælle med under investeringsmuligheden.

Det bemærkes i forlængelse heraf, at definitionen af dansk indhold ikke følger støttekriterierne fra Public Service-puljen og filmstøtteordningerne tæt. Flere af disse støttekriterier har en mere skønsmåssig karakter. Det vurderes således at ville være svære for de omfattede streamingtjenesteudbydere at skulle opgøre deres investeringsniveau på baggrund af disse kriterier og kunne føre til usikkerhed blandt udbyderne om korrektheden af deres opgørelser.

På baggrund af ovenstående vil det blive præciseret i de specielle bemærkninger til § 4, at investeringer i produktioner, der foretages før produktionen er fuldt tilvejebragt og har affødt et endeligt og dermed eksisterende produkt, vil blive betragtet som investeringer i nyt indhold.

Bemærkningerne giver herudover ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

4.2 Tidspunkt for investering og flerårig opgørelse af investeringsniveau

Dansk Industri og Producentforeningen bakker op om fleksibiliteten i investeringsmuligheden, hvorefter investeringsniveauet kan have udsving i de enkelte år, så længe 5 pct. kravet samlet set opfyldes over den angivne årrække. Producentforeningen ønsker dog, at kulturbidragsloven definerer, hvornår en investering kan anses for at finde sted. Det foreslås, at registreringen af en investering sker på 1. optagedag for en produktion. Danske Dramatikere ønsker ikke, at der gives mulighed for at medietjenesteudbydere opgør deres investeringer over en 3-årig periode, idet en rent årlig opgørelse vil fordre et bredere og mere stabilt engagement i det danske produktionsmiljø.

Prime Video anfører, at der i lovforslaget lægges op til, at investeringer kan balanceres over tre skatteår, men også at den første afgiftsbetaling vil finde sted i 2025 baseret på 2024-tal. Prime Video spørger på den baggrund til, hvorvidt der vil blive givet nogen lempelser til virksomheder, da grundlaget for den første betaling vil blive udarbejdet ud fra et produktionsår, der allerede er planlagt, hvilket gør det svært for nogle at nå et tilstrækkeligt investeringsniveau.

MPA ønsker, at tillægsbidraget på 3 pct. for medietjenesteudbydere, der investerer under 5 pct. af deres omsætning i Danmark i nyt dansk indhold, indføres, så denne ikke er gældende de første tre år efter lovens ikrafttrædelse, med henblik på at investeringer foretaget i disse år kan indgå i tilstrækkelig grad i opgørelsen af investeringer i den herpå følgende periode. Dette vil give mulighed for en lettere overgang for markedet.

Radio- og tv-nævnet synes, at det er uklart, hvornår den tre-årige investeringsperiode og beregningen regnes fra herunder, om investeringer i året før ikrafttrædelse af investeringshensigten kan medregnes eller om det alene er investeringer regnet fra ikrafttrædelsestidspunktet. Nævnet finder, at det bør præciseres for at undgå tvivlstilfælde i forhold til periodeafgrænsningen og beregningen.

Kulturministeriets bemærkninger:

Formålet med at give streamingtjenesteudbydere mulighed for at opgøre deres investeringer over en tre-årig periode er, at streamingtjenesterne ikke straffes for de vilkår, der gælder i produktionsbranchen, hvor forsinkelser og udsættelser m.v. er hyppigt forekommende, så længe tjenesterne ønsker at investere i dansk indhold.

Den tre-årige periode er afgrænset og løber fremadrettet fra og med det år, hvor en streamingtjenesteudbyder melder, at denne ønsker at opgøre sine investeringer over en tre-årig periode. Den nærmere periodeafgrænsningen og beregningsmetode vil fremgå af bekendtgørelsen.

Ønsker en streamingtjenesteudbyder at opgøre sine investeringer over en tre-årig periode vil dette alene have betydning for opgørelsen af tillægsbidraget på 3 pct. Streamingtjenesterne vil fortsat skulle indberette deres omsætning årligt med henblik på at betale grundbidraget på 2 pct., idet grundbidraget ikke er betinget af investeringer i dansk indhold.

Det er streamingtjenesteudbyderne, der i deres indmeldinger angiver, hvornår investeringen er foretaget. Denne indberetning skal jf. lovens § 8, stk. 3. ledsages af en erklæring afgivet af en uafhængig godkendt revisor. Kulturministeriet finder ikke et behov for at definere nærmere, hvornår en investering kan anses for at være fundet sted.

Kulturministeriet vurderer, at der ikke vil være behov for en indfasningsperiode i den valgte model, idet investeringerne opgøres løbende og ikke bagudrettet. Der vurderes heller ikke at være et behov for at give en lempelse i forhold til investeringerne i 2024, idet streamingtjenesterne kan vælge at opgøre deres investeringer særskilt for 2024 og herefter starte en tre-årig periode. Alternativt kan streamingtjenesterne opgøre deres investeringer i 2024 som en del af en tre-årig periode, der løber fra 2024-2026.

Bemærkningerne giver ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

5. Bidragspligtig omsætning

Allente, DFL, TV 2 og Viaplay anfører, at det kan være svært at opgøre og adskille indtægterne fra hhv. on demand-streaming, lineær programvirksomhed og sportsbegivenheder. TV 2 og Viaplay efterspørger i den forbindelse at der fastsættes en metode eller retningslinjer for opdeling af indtægter, der hidrør fra både bidragspligtigt og ikke-bidragspligtigt indhold.

Dansk Erhverv og TV 2 opfordrer til en ændring i definitionen af de indholdstyper, der opkræves kulturbidrag på baggrund af således, at "serier" ændres til "fiktions-serier", idet det ikke vurderes rimeligt eller i overensstemmelse med AVMS-direktivets præambelbetragtning nr. 36, hvis den bidragspligtige omsætning omfatter omsætning fra serier, der ikke vil kunne ansøges støtte til via filmstøtteordningen og Public Service-Puljen, som provenuet fra kulturbidragsordningen skal indbetales i. "Serier" anføres at kunne omfatte al programvirksomhed tilrettelagt som en programrække, f.eks. underholdningsprogrammer, aktualitetsprogrammer m.v.

Dansk Erhverv, TV2 og Warner Bros. Discovery ønsker, at on demand-streamingtjenesternes indtægter fra annonceindtægter undtages fra beregningsgrundlaget for kulturbidraget, da de mener, at det vil medføre en skævvridning på det digitale annoncemarked, idet de mest dominerende aktører på annoncemarkedet – de store techgiganter, Facebook, Google/YouTube og LinkedIn – ikke omfattes af pligten til at betale kulturbidrag og dermed ikke vil blive underlagt en afgift på deres digitale annonceomsætning.

Danske Mediedistributører, Forenede Danske Antenneanlæg og Nuuday foreslår, at streamingtjenesteudbydernes omsætning fra salg gennem tv-distributører undtages

fra den bidragspligtige omsætning mhp. at styrke salget gennem distributører og derigennem styrke distributionen af public service-indhold.

Danske Mediedistributører og Nuuday ønsker det præciseret i lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 3.1.2, s. 19, at tv-distributører ikke skal omfattes af bidragspligten. Det ønskes også præciseret, at undtagelsen i § 3, nr. 4, af indtægter fra videredistribution af andre medietjenesteudbydere om demand-audiovisuelle medietjenester fra den bidragspligtige omsætning også gælder for videredistribution på tv-distributørernes platforme, uanset om tv-distributørernes services statuerer et redaktionelt ansvar.

Dansk Erhverv og Dansk Industri foreslår, at omsætning fra TVOD-tjenester undtages fra den bidragspligtige omsætning, idet disse tjenester typisk ikke selv investerer i eller producerer dansk indhold og således ikke vil søge de puljer, som kulturbidragsprovenuet udmøntes gennem.

Danske Dramatikere, Producentforeningen og TvMF anfører, at den bidragspligtige omsætning bør defineres som medietjenesteudbydere bruttoindtægt i Danmark, hvorefter der kan foretages fradrag for dokumenterbare omkostninger til sport og nyheder. Den valgte model i lovforslaget vurderes som havende en høj grad af metodefrihed ift. hvordan omsætning allokeres, hvilket gør ordningen ikke-transparent og administrativ tung – med risiko for et lavere kulturbidrag.

Danske Dramatikere ønsker, at det angives i loven, at der kan fastsættes andre og strammere regler, i forbindelse med fx opgørelsen af den bidragspligtige omsætning, i bekendtgørelsesform, såfremt den valgte opkrævningsmodel ikke fungerer.

MPA anfører, at den bidragspligtige omsætning bør opgøres ud fra nettoindtægter i stedet for bruttoindtægterne som angivet i § 3, nr. 4.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen anfører, at det er uklart, hvordan ”data som modydelse” indgår i den bidragspligtige omsætning for en medietjenesteudbyder, og at det kan medføre en skævvridning af konkurrencen mellem udbydere, der får betaling via data, og udbydere, der ikke gør.

Kulturministeriets bemærkninger:

Der er i lovforslaget lagt op til at definere den bidragspligtige omsætning som et bredt begreb, der som udgangspunkt omfatter al omsætning, som medietjenesteudbyderen genererer via sin on demand-audiovisuelle medietjeneste relateret til tilgængeliggørelse af film, serier og dokumentarprogrammer i Danmark. Ved at tage udgangspunkt i de omfattede virksomheders bruttoindtægter sikres et enkelt og ensartet udgangspunkt for beregningsgrundlaget på tværs af virksomhederne.

Afgrænsningen i forhold til omsætning relateret til tilgængeliggørelsen af film, serier og dokumentarprogrammer vurderes med fordel at kunne justeres til omsætning relateret til tilgængeliggørelse af audiovisuelt indhold. Dette af hensyn til at mindske

risikoen for retlige uklarheder omkring kategoriseringen af de forskellige typer af audiovisuelt indhold og derigennem lette on demand-medietjenesteudbydernes administration i forbindelse med indberetningen.

Det er Kulturministeriets vurdering, at en sådan udvidelse af definitionen vil være mulig inden for rammerne af AVMS-direktivet artikel 13, stk. 2, og præambelbetragtning 36, der giver medlemsstaterne et råderum til at fastlægge de nærmere rammer for, hvilke dele af streamingtjenesteudbydernes omsætning, der skal omfattes af en kulturbidragspligt, så længe det er på basis af streamingtjenesteudbydernes indtægter genereret hos publikum i målmedlemsstaten. Det bemærkes i forlængelse heraf, at justeringen af definitionen ikke påvirker streamingtjenesteudbydernes mulighed for at kunne drage fordel af den støtte, der er tilgængelig under de respektive filmfinansieringsordninger for medietjenesteudbydere – der i medfør af lovforslagets § 5 udgøres af Public Service-puljen og filmstøtteordningerne – som forudsat i præambelbetragtning 36.

Justeringen medfører ikke ændringer i forhold til, at omsætning relateret til tilgængeliggørelse af sports- og nyhedsprogrammer fortsat undtages fra det bidragspligtige omsætningsgrundlag, og vurderes at være i overensstemmelse med den politiske intention om, at støtteordningen skal fremme produktionen af dansksprogede film, serier og dokumentarprogrammer.

Definitionen omfatter indtægter fra bl.a. gensalg af den on demand-audiovisuelle medietjeneste i andre virksomheders abonnementsbaserede produkter (indtægter fra B2B-salg) og fra annoncering for at sikre, at ordningen kan rumme alle forretningsmodeller og for at undgå risiko for omgåelse ved, at medietjenesteudbyderne skifter forretningsmodel fra f.eks. Subscription VOD til Advertising VOD for at undgå bidragspligten.

I forhold til on demand-streamingtjenesteudbydernes opgørelse og adskillelse af deres forskellige indtægter er det i lovforslaget antaget, at streamingtjenesteudbyderne til brug for deres prissætning af deres streamingprodukter har et vist overblik over omfanget af deres forskellige indtægtskilder. Det antages dog også, at der kan være stor forskel i virksomhedernes praksis på dette område, og lovforslaget lægger derfor op til metodefrihed hos udbyderne ift. opgørelsen, dog således, at opgørelse skal følge den ved virksomhedens seneste godkendte regnskab anvendte regnskabspraksis, samt at der ikke må ændres i indregningen af omsætningen for at påvirke bidragets størrelse, jf. den foreslåede § 7, stk. 2-3. Det bemærkes i øvrigt i forlængelse heraf, at det forudsættes, at der i medfør af bekendtgørelshjemlen i lovforslagets § 7, stk. 6, vil blive udarbejdet erklæringsstandarder, som skal følges i de revisorgodkendte opgørelser, og som virksomhederne vil kunne støtte sig op ad, når de opgør indtægterne. Slots- og Kulturstyrelsen vil stille en sådan erklæring til rådighed digitalt. Erklæringen vil være udformet som et skema, hvori der udfyldes en sum for bidragspligtig omsætning, for investering i nyt dansk indhold og evt. hensigt for fremtidig investeringsplaner i nyt dansk indhold, såfremt udbyderen ønsker at gøre brug af denne mulighed. Ved indberetning af de nødvendige oplysninger, erklærer udbyderen at denne står inde for disse oplysninger.

På baggrund af ovenstående vil § 3, nr. 4, blive justeret, så den bidragspligtige omsætning opgøres ud fra en medietjenesteudbyders bruttoindtægter i Danmark, som hidrører fra den on demand-audiovisuelle medietjenestes tilgængeliggørelse af audiovisuelt indhold. Der vil desuden blive konsekvensrettet i overensstemmelse hermed i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.1.2. og de specielle bemærkninger til § 3, nr. 4.

Bemærkningerne giver herudover ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

6. Administration af kulturbidragsordningen

6.1 Indberetnings- og registreringspligt

Dansk Industri bemærker, at registreringsprocessen skal være i overensstemmelse med oprindelseslandsprincippet i AVMS-direktivet, og at det skal være tydeligt, hvem der omfattes af registreringspligten aht. at reducere de administrative byrder ved registreringen.

Netflix og MPA anbefaler, at den administrative byrde for virksomhederne begrænses, da de mener, at indberetningspligten går længere end, hvad der er proportionelt og nødvendigt. De anser desuden registreringspligten som en hindring af det indre marked, da de regulerende myndigheder i forvejen er pålagt en pligt til at udveksle information om udenlandske medietjenesteudbydere efter AVMS-direktivets artikel 30a. De anbefaler på den baggrund at indberetningspligten i stedet gøres i overensstemmelse med standarderne herfor på tværs af EU. De mener, at en 3-årig indberetningscyklus, en individuelt revideret rapport og en udbyderdeklaration bør være tilstrækkeligt til at bedømme, om tjenesterne lever op til deres bidragspligt.

Prime Video ønsker en fastsættelse af og viden om, hvornår informationen om investeringer skal gives, og hvor kompleks implementeringen af rapporteringsproceduren kommer til at være.

Dansk Industri og Warner Bros. Discovery påpeger, at der skal sikres fortrolighed omkring de indberettede oplysninger. Warner Bros. Discovery ønsker nærmere afklaring omkring de oplysninger, der skal oplyses, garanti for datasikkerhed, hvordan data behandles ved sagsbehandling, samt frister for indberetningerne.

Danske Dramatikere, Producentforeningen og TvMF anfører, at kulturbidraget bør opkræves hyppigere, på linje med Tyskland og Polen, mhp. at få bidraget hurtigere indbetalt og dermed hurtigere ud til støttemodtagerne.

Kulturministeriets bemærkninger:

Det følger af AVMS-direktivets artikel 13, stk. 2, at hvis medlemsstaterne pålægger medietjenesteudbydere under deres jurisdiktion at bidrage finansielt til fremstilling af europæiske programmer, herunder via direkte investeringer i indhold og bidrag til nationale fonde, kan de også pålægge medietjenesteudbydere, der målretter deres tje-

nester mod publikum inden for deres områder, men som er etableret i andre medlemsstater, at yde sådanne finansielle bidrag, der skal være forholdsmæssige og ikkediskriminerende. Registreringspligten skaber det fornødne grundlag for identifikationen af de omfattede virksomheder og er en forudsætning for, at Slots- og Kulturstyrelsen kan administrere og føre behørigt tilsyn med ordningen.

Der lægges op til en årlig opkrævning af kulturbidraget bl.a. for at begrænse de administrative omkostninger for de omfattede medietjenesteudbydere og for Slots- og Kulturstyrelsen. Det bemærkes, at de offentlige omkostninger forbundet med kulturbidragets administration afholdes af kulturbidraget. Hvis kulturbidraget baseres på hyppigere opkrævninger, vil de løbende offentlige administrative omkostninger stige, hvilket vil medføre et mindre provenu til udmøntning.

De data, som Slots- og Kulturstyrelsen har brug for i deres administration af kulturbidragsordningen, er en demand-medietjenesteudbydernes bidragspligtige omsætning i Danmark opgjort som numerisk data og numerisk opgørelse over den sum, som er blevet brugt til investering i nyt dansk indhold. Kulturministeriet fastsætter dette nærmere i en kommende bekendtgørelse, som udstedes med hjemmel i lovforslagets kapitel 3.

Slots- og Kulturstyrelsen oplyser, at for garanti om datasikkerhed henvises til, at styrelsen gør brug af sin Databeskyttelsesrådgiver (DPO), og at styrelsen behandler den nødvendige data efter samme minimumsregler, der følger af deres persondatapolitik. Slots- og Kulturstyrelsen indsamler og behandler alene oplysningerne i det omfang, det er nødvendigt til de konkrete formål, og under forudsætning af, at der er et lovligt grundlag herfor. Slots- og Kulturstyrelsen sikrer at stille fornøden sikker digital kommunikation til rådighed, således at kun ansatte ved Slots- og Kulturstyrelsen, som varetager sagsbehandling i forbindelse med kulturbidraget, har adgang til den indsendte data. Det bemærkes dertil, at alle oplysninger, der indhentes i henhold til kulturbidragsloven og underliggende bekendtgørelser er fortrolige og behandles derefter. Slots- og Kulturstyrelsens håndtering af data og sikring af fortrolig behandling af de indberettede oplysninger præciseres i den kommende bekendtgørelse, som udstedes med hjemmel i lovforslagets kapitel 3.

Fristen for indberetningen af de revisorpåtegnede opgørelser af bidragspligtig omsætning og investeringsniveauer vil være 1 måned efter endt regnskabsår og fastsættes nærmere i en kommende bekendtgørelse, som udstedes med hjemmel i lovforslagets kapitel 3.

Bemærkningerne giver ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

6.2 Revisorerklæringer

FSR – Danske revisorer opfordrer til, at det specificeres i § 7, stk. 4, og § 8, stk. 5, hvilken grad af sikkerhed, revisor skal erklære sig med.

Kulturministeriets bemærkninger:

Kulturministeriet finder det hensigtsmæssigt, at revisor skal erklære sig med en høj grad af sikkerhed ved de indberettede oplysninger. Omkostningerne for en revisorerklæring stiger ved højere grad af sikkerhed ved erklæringen, men samtidig sikres, at Slots- og Kulturstyrelsen i høj grad kan forlade deres sagsbehandling på det indberettede, hvorfor medietjenesteudbydere undgår at afgive flere oplysninger end den indberettede numeriske sum for bidragspligtig omsætning i Danmark og en numerisk sum for investeringer i nyt dansk indhold.

Det vil på den baggrund blive præciseret i lovforslagets § 7, stk. 4, og § 8, stk. 3, og de tilhørende specielle bemærkninger, at de indberettede opgørelser skal ledsages af en erklæring afgivet med høj grad af sikkerhed.

6.3 Administrationsomkostninger

Radio- og tv-nævnet bemærker, at de på baggrund af klageadgangen for afgørelser fra Slots- og Kulturstyrelsen til Radio- og tv-nævnet og den overvejende sandsynlighed for, at medietjenesteudbydere indbringer deres afgørelser for Radio- og tv-nævnet, forventer, at de fornødne ressourcer til administrationen og betjeningen af ordningen følger med opgaven.

DFI bemærker, at de skal administrere kulturbidraget og styrke Public Service-Puljen og støtteordninger til dansk film. For Public Service-Puljen gælder for nuværende en administrationsproces på 3 pct. DFI ønsker, at der tilsvarende bør være 3 pct. administrationsbidrag til styrkelsen af de øvrige filmstøtteordninger, idet der er tale om en væsentlig stigning i støtteomfang.

Kulturministeriets bemærkninger:

Som en del af aftalen om kulturbidraget er det besluttet, at omkostninger forbundet administration af ordningen skal afholdes af provenuet. Dermed vil de administrative omkostninger 1:1 nedsætte det beløb, der kan uddeles til støtteformål.

Der er med lovforslaget forudsat, at der anvendes op til fire årsværk til administration fordelt med op til to årsværk til Slots- og Kulturstyrelsens administration af ordningen, op til et årsværk til klagebehandling i Radio- og tv-nævnet og op til et årsværk til DFI's udmøntning under støtteordningerne. Med henblik på at skabe klarhed herom vurderer Kulturministeriet, at dette med fordel kan uddybes i lovforslagets bemærkninger.

Kulturministeriet vurderer videre, at det i lovforslaget angivne niveau er af passende omfang. Det bemærkes i den forbindelse, at der med lovforslaget ikke lægges op til at tilføre DFI nye opgaver, men alene at DFI skal fortsætte sin nuværende opgave med at udmønte filmstøtten, dog med en større pulje.

På denne baggrund vil den forudsatte anvendelse af årsværk til ordningens administration blive præciseret i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.

Bemærkningerne giver herudover ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

7. Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Dansk Industri påpeger, at det er vigtigt, at ordningen ikke medfører unødige administrative byrder for de omfattede tjenesteudbydere. Allente og Dansk Industri peger på, at opgørelserne af den bidragspligtige omsætning vil være ressourcekrævende for udbyderne.

Erhvervsministeriets høringssvar henviser til tidligere afgivet præhøringssvar fra Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR), hvoraf det følger, at OBR vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet i form af omstillingsomkostninger og løbende administrative omkostninger. Konsekvenserne vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke er kvantificeret nærmere. OBR bemærker, at lovforslaget også hjemler udstedelse af bekendtgørelser, som kan indebære administrative konsekvenser for erhvervslivet, og at de administrative konsekvenser vil blive vurderet, når bemyndigelsesbestemmelserne udmøntes på bekendtgørelsesniveau.

Forenede Danske Antenneanlæg spørger til, hvad det betyder, når det i konsekvenskemaet på s. 34 angives, at lovforslaget ikke vurderes at indebære positive konsekvenser for erhvervslivet, herunder om det betyder, at der ikke forventes et nettobidrag til investeringer i dansk indholdsproduktion pba. bidragspligten.

Kulturministeriets bemærkninger:

Kulturministeriet kan tilslutte sig de anførte bemærkninger vedrørende de administrative konsekvenser ved kulturbidragsordningen.

Angivelsen i skemaet i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 12 af, at lovforslaget ikke vurderes at indebære positive konsekvenser for erhvervslivet er udtryk for de direkte konsekvenser af lovforslaget. Den afledte effekt i form af et potentielt forventet bidrag til investeringer i dansk indholdsproduktion er ikke opgjort i skemaet.

Bemærkningerne giver ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

8. Betingelser for udmøntning af støtte under kulturbidragsordningen

Animation Denmark foreslår, at 30 pct. af provenuet, der tilgår filmstøtteordningerne, øremærkes til børne- og ungeområdet.

Danske Dramatikere foreslår, at ordningens provenu fordeles 50/50 til hhv. fiktionsserier og spillefilmsordningerne i tråd med det tidligere lovforslag, idet dette vil sikre udbuddet af dansk indhold i bred forstand samt sikre volumen af produktion af danske fiktionsserier, der er nødvendig for at understøtte en professionel branche.

Dansk Industri foreslår, at det gøres til en forudsætning for at kunne modtage støtte, at streamingtjenesteudbyderes overholder forpligtelserne efter kulturbidragsloven, og at der sikres lige adgang til at søge støtteordningerne for dem, der er omfattede

af kulturbidragsloven. Dansk Industri foreslår videre, at der fastsættes regler for støttetildelingen parallelt med processen for kulturbidragsloven.

Producentforeningen foreslår en række konkrete ændringer til Public Service-puljens ledelse og drift i forlængelse af medieaftalens punkt om en kommende revision af Public Service-puljens støttekriterier.

Viaplay anfører, at de gældende kriterier for Public Service-puljen og filmstøtteordningerne reelt afskærer on demand-medietjenesteudbydere fra at søge støtten og foreslår, at rammerne for Public Service-puljen udvides mhp. at undgå snævre genrekriterier og uigennemsigtige processer for tildeling af støtte.

Warner Bros. Discovery ønsker præciseret på s. 50, hvorvidt medietjenesteudbydere kan søge puljerne direkte eller i samarbejde med en uafhængig producent.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bemærker, at fordelingen af provenuet til Public Service-Puljen kan forvride konkurrencen mellem de medietjenesteudbydere, som er kvalificeret til at modtage støtte fra Public Service-Puljen, og dem, som ikke er, grundet bl.a. det gældende krav for at søge puljen om distribution via en tv-kanal, der når mindst 50 pct. af de danske husstande. Kravet kan i praksis afholde medietjenesteudbydere fra at søge puljen, da betingelsen medfører, at medietjenesteudbyderen gør sit program tilgængeligt igennem en konkurrents tv-kanal. Risikoen for skævvridning af konkurrencen til fordel for de medietjenesteudbydere, som lever op til Public Service-Puljens krav skal særligt ses i lyset af, at mange af de medietjenesteudbydere, der lever op til Public Service-Puljens krav, ikke skal betale kulturbidraget, og dermed ikke bidrager med finansiering til puljen. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bemærker yderligere, at det er vigtigt at de filmstøttepuljer, som tildeles kulturprovenuet, også kan søges af de medietjenesteudbydere, der er omfattet af loven, for at undgå en skævvridning af konkurrencen.

DFI foreslår, at kulturbidragsprovenuet fordeles til allerede eksisterende puljer og filmstøtteordninger, og at der generelt i lovforslaget henvises til gældende vilkår og definitioner i medfør af disse puljer. Producentforeningen ønsker det præciseret i § 5, stk. 1, at provenuet fra kulturbidraget fordeles mellem Public Service-puljen og DFI's filmstøtteordninger.

DFI og Producentforeningen understreger, at det er helt afgørende, at de nuværende betingelser for ansøgning af Public Service-puljen og filmstøtteordningerne fastholdes for så vidt angår den mulige ansøgerkreds. Dette betyder, at internationale streamingtjenester kan ansøge om støtte sammen med en uafhængig dansk producent, når nationalitetstilknytningskravene er opfyldt af begge parter. Denne praksis er allerede gældende for Public Service-puljen, hvor streamingtjenester har mulighed for at ansøge puljen om støtte sammen med en uafhængig dansk producent.

DFI og Producentforeningen anfører, at filmstøtten i Danmark – og i resten af Europa – er bygget op på grundprincippet om at støtte ansøges af og ydes til uafhængige

producenter, som ejer de støttede film og rettighederne til dem, og at det er en forudsætning for at sikre ordnede forhold i filmbranchen, herunder også opretholdelsen af stærk tradition for at kunne etablere sig som uafhængig producent, at den danske rettighedsmodel respekteres. Det betyder i praksis, at streamingtjenesterne skal leve op til de samme krav som danske producenter og distributører, hvis de drager fordel af dansk filmstøtte.

Kulturministeriets bemærkninger:

Det fremgår af medieaftalen for 2023-2026, at ordningens nettoprovenu (efter tilbageløb, adfærd og arbejdsudbud samt fradrag af omkostninger til ordningens administration) forventes anvendt med 20 pct. til støtte til public service-formål (dokumentarer og serier) og 80 pct. til filmstøtteformål (spillefilm og dokumentarfilm). Denne fordeling tilstræber, at ordningen balancerer støtten ift. tendensen i markedet, hvor der ses større interesse i at investere i serier frem for film.

At provenuet i kulturbidraget skal fordeles mellem Public Service-puljen og filmstøtteordningerne fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.1.2. Her fremgår det også, at fordelingen skal fastlægges i den bekendtgørelse, der udstedes bl.a. med hjemmel i § 5, stk. 2, således, at der på en smidig og hensigtsmæssig vis kan foretages justeringer i fordelingen, efter kulturbidragsordningen er trådt i kraft, i tråd med medieaftalen for 2023-2026, hvoraf det fremgår, at forligskredsen vil skulle tage stilling til den endelige fordeling, når provenuet er kendt.

Af medieaftalen for 2023-2026 fremgår, at det undersøges, om bidragsprovenuet kan tilføres og udmøntes gennem de eksisterende støtteordninger iht. EU-retten. Det bemærkes i forlængelse heraf, at det også fremgår af medieaftalen for 2023-2026, at de nuværende krav til distribution og dækningsgrad i Public Service-puljen skal revideres, så det støttede indhold kommer flest mulige danskere til gode.

Bemærkningerne giver ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

9. Håndhævelse og sanktioner

Allente ønsker afklaring i forhold til Slots- og Kulturstyrelsens administrationspraksis vedrørende bøder, herunder ift. klagesager over afgørelser truffet i medfør af loven, som kan indbringes for Radio- og tv-nævnet.

Dansk Industri støtter indførelsen af forholdsmæssige og passende foranstaltninger, der kan sikre, at loven overholdes.

Danske Dramatikere anfører konkret, at der bør være effektive sanktioner for det tilfælde, at nogle tjenester måtte undslå sig deres bidragspligt. Det foreslås, at medietjenesteudbydere skal afskæres fra at kunne modtage public service-støtte samt, at der skal indføres en monitoreringsordning ift. streamingtjenesternes betaling af kulturbidraget.

Danske Dramatikere og Producentforeningen ønsker, at der bør gives adgang til, at SLKS i tilfælde, hvor en tjeneste ikke frivilligt indsender en opgørelse, eller hvor styrelsen ikke finder tjenestens oplysninger tilfredsstillende, kan udregne et skønnet kulturbidrag.

Kulturministeriets bemærkninger:

Slots- og Kulturstyrelsen følger god skik for offentlig forvaltning, hvorfor det ikke som udgangspunkt vil medføre øjeblikkelig bødestraf ved overtrædelser af kulturbidragsloven. Det er styrelsens praksis, at der ved lovovertrædelser tages kontakt til medietjenesteudbyderen med henblik på at få bragt det konkrete forhold i orden. Slots- og Kulturstyrelsen bemærker endvidere, at hvorvidt der er sket overtrædelse af forhold i medfør af kulturbidragsloven vil afhænge af en afgørelse truffet af Slots- og Kulturstyrelsen. Såfremt en sådan afgørelse indbringes for Radio- og tv-nævnet, vil det have opsættende virkning for et eventuelt bødeforlæg, da styrelsen vil afvente en afgørelse fra rekursmyndigheden.

Det præciseres i kulturbidragsloven, at det vil have opsættende virkning for Slots- og Kulturstyrelsens afgørelser at indbringe disse for Radio- og tv-nævnet. Såfremt Radio- og tv-nævnet ikke giver klager medhold, vil afgørelsen have virkning fra det tidspunkt, afgørelsen blev truffet af Slots- og Kulturstyrelsen.

Kulturministeriet vurderer, at de foreslåede sanktioner og strafniveauer står i passende forhold til overtrædelserne af de foreslåede strafbelagte bestemmelser. Kulturministeriet ser derfor ikke behov for at indføre andre, alternative sanktionsmetoder.

Der lægges op til at forpligte medietjenesteudbyderne til årligt at indberette en opgørelse over det seneste regnskabsårs bidragspligtige omsætning og omfattede investeringsomfang i Danmark, idet disse oplysninger typisk vil være af forretningsfølsom karakter og ikke er offentligt tilgængelige. Det er vurderingen, at Slots- og Kulturstyrelsen i fraværet af indberetning af disse oplysninger ikke vil have et rimeligt grundlag at foretage en skønsmæssig fastsættelse af streamingtjenesteudbydernes kulturbidrag på.

Bemærkningerne giver ikke anledning til at foretage ændringer i lovudkastet.

Bilag 1

Oversigt over modtagne hørings svar

(De med kursiv angivne har ikke haft bemærkninger)

1. Allente
2. Animation Denmark
3. Apple Distribution International Limited
4. Dansk Erhverv
5. Dansk Industri
6. Danske Biografer
7. Danske Dramatikere
8. Danske Mediedistributører
9. Danske Medier
10. Danske Revisorer
11. Det Danske Filminstitut
12. *Forbrugerombudsmanden*
13. Forenede Danske Antenneanlæg
14. *Gramex*
15. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
16. Motion Picture Association EMEA
17. Netflix
18. Nordisk Film
19. Nuuday
20. Prime Video Danmark
21. Producentforeningen
22. Radio- og tv-nævnet
23. *Rigsrevisionen*
24. SF Anytime
25. TV 2
26. TV, Musik og Film i Danmark
27. Viaplay Group
28. Warner Bros- Discovery Danmark